

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKO KAZNENO DRŽAVNO
ODVJETNIŠTVO U ZAGREBU
Zagreb, Selska cesta 2

Broj: KO-DO-1720/2025
Zagreb, 30. ožujka 2026.
SD/SD

OPĆINSKOM KAZNENOM SUDU U ZAGREBU

Z A G R E B

Na broj: K-2164/2025-32

Na temelju članka 38. stavka 2. točke 10. u svezi sa člankom 464. stavkom 1. i 3. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“, broj 152/08., 76/09., 80/11., 91/12. - odluka Ustavnog suda 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 126/19., 80/22., 36/24. i 72/25. - dalje u tekstu: ZKP/08) a protiv presude Općinskog kaznenog suda u Zagrebu broj K-2164/25-32 od 13. ožujka 2026. u predmetu protiv optuženog Brune Vidovića zbog kaznenog djela prijetnje iz članka 139. stavka 2. i 3. Kaznenog zakona („Narodne novine“ broj: 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19., 84/21., 114/23. i 36/24. - dalje Kaznenog zakona) podnosim sljedeću

Ž A L B U

- zbog odluke o kaznenoj sankciji -
(članak 467. točka 4. u svezi članka 471. stavka 1. ZKP/08)

Pobijanom presudom sud prvog stupnja je nakon provedene rasprave optuženog Brunu Vidovića proglasio krivim zbog kaznenog djela prijetnje iz članka 139. stavka 2. i 3. Kaznenog zakona, pobliže činjenično i pravno opisanog u izreci presude te ga je osudio na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, a zatim je uz primjenu članka 56. Kaznenog zakona izrekao uvjetnu osudu na način da se izrečena kazna zatvora neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 4 (četiri) godine ne počinu novo kazneno djelo.

Nadalje, sukladno članku 68. Kaznenog zakona optuženom Bruni Vidoviću izrečena je sigurnosna mjera obveznog psihijatrijskog liječenja, koja može trajati do prestanka razloga zbog kojih je izrečena, a najdulje do proteka roka provjeravanja primjenom uvjetne osude.

Nadalje, sukladno članku 69. Kaznenog zakona optuženom Bruni Vidoviću izrečena je sigurnosna mjera obveznog liječenja od ovisnosti, koja će se izvršavati uz nadzor nadležnog tijela za probaciju, s time da ista može trajati najdulje 3 (tri) godine.

U obrazloženju presude sud navodi da je prilikom odluke o kazni ocijenio sve olakotne i otegotne okolnosti. Kao olakotne okolnosti sud je cijenio priznanje kaznenog djela, izraženo žaljenje i kajanje zbog počinjenog, korektno držanje pred sudom, očinstvo dvoje djece od kojih je jedno malodobno, kaznenu i prekršajnu neosuđivanost te bitno smanjenu ubrojjivost tempore criminis, dok posebnih otegotnih okolnosti nije pronašao.

Žalba se podnosi iz razloga jer smatram da je kazna zatvora na koju je optuženi Bruno Vidović osuđen u trajanju od 1 (jedne) godine uvjetno na 4 (četiri) godine neprimjerena i da se svrha kažnjavanja može ostvariti samo izricanjem odgovarajuće bezuvjetne kazne zatvora koja se ukazuje primjerena kako prema svom počinitelju tako i prema počinjenom kaznenom djelu.

Naime, mišljenja sam da je prvostupanjski sud prilikom utvrđivanja kaznenopravne sankcije precijenio olakotne okolnosti na strani optuženika, posebice činjenicu da je optuženik priznao počinjenje kaznenog djela i izrazio kajanje, jer isto nije trebalo cijeliti posebno olakotnim, s obzirom na dokaze koji su ranije pribavljeni i koji nesporno upućuju da je optuženik svojim postupanjem ostvario obilježja inkriminiranog mu kaznenog djela. Priznanje djela valja cijeliti kritički te ga dovesti u vezu sa činjenicom da je isti priznao počinjenje kaznenog djela tek u raspravi, dok je tijekom prethodnog postupka poricao počinjenje istog. Dakle, za zaključiti je kako takvom iznošenju obrane optuženik pokušava za sebe ishoditi najpovoljniju sankciju koju bi mu izrekao nadležni sud. Iako su izbor sadržaja i način iznošenja obrane pravo okrivljenika, u ovakvim se okolnostima njegovo izraženo priznanje ne smije bezuvjetno prihvatiti kao iskreno i cijeliti kao posebna olakotna okolnost.

Nadalje, sud nije cijelio u dovoljnoj mjeri stupanj krivnje, jačinu ugrožavanja i povredu zaštićenog dobra, a zaštićeno dobro je osobna sloboda. Nadalje, sud nije cijelio u dostatnoj mjeri upornost i odlučnost optuženog u izvršenju kaznenog djela.

Ovakva kaznenopravna sankcija, tj. uvjetna osuda u trajanju od 1 (jedne) godine uz rok kušnje u trajanju od 4 (četiri) godine ne može polučiti svrhu kažnjavanja, te navedenu smatram neprimjerenom osobi optuženika, načinu počinjenja, izraženoj kriminalnoj volji i držim da ne može ostvariti smisao kažnjavanja, odnosno generalnu i specijalnu prevenciju, niti adekvatnu društvenu osudu počinitelja kaznenih djela.

Slijedom navedenog, smatram kako je u konkretnom slučaju potrebno poslati jasnu poruku društvu da se kaznena djela protiv osobne slobode neće tolerirati te kroz izricanje strože sankcije utjecati na optuženika i druge građane na razvijanje svijesti o pogibelnosti i društvenoj neprihvatljivosti činjenja kaznenih djela, a time ujedno i ojačati povjerenje građana u pravni poredak.

Zaključno smatram da primjena instituta uvjetne osude u konkretnom slučaju je neprimjerena i da se svrha kažnjavanja može ostvariti samo izricanjem odgovarajuće bezuvjetne kazne zatvora koja se ukazuje primjerena kako prema počinitelju tako prema počinjenom kaznenom djelu

slijedom čega,

p r e d l a ž e m

da Županijski sud kao drugostupanjski sud ovu žalbu uvaži i preinači pobijanu

presudu na način da optuženom Bruni Vidoviću izrekne bezuvjetnu kaznu zatvora.

ZAMJENICA OPĆINSKE DRŽAVNE ODVJETNICE
Sanja Đurić